

Groep drie is aan het werk.
Maar Lot kijkt uit het raam.
Ze denkt aan juf Roos.
Juf Roos is ziek.
Ze ligt al een maand in bed.
Het is heel naar.
Lot mist juf Roos.
Want juf Roos is heel lief.
En juf Riek niet.

Juf Riek loopt door de klas.
Dan ziet ze Lot.
'Let op, jij!' roept ze.
Ze geeft Lot een tik op haar arm.
'Aan het werk.
En snel ook!'
Lot buigt haar hoofd en werkt door.
Rotjuf, denkt Lot boos.

Els wipt met haar stoel.
En nog eens, en nog eens.
En dan valt Els met stoel en al om.

Haar hoofd raakt de grond.
Het doet pijn.
Els huilt.
'Doe dan ook niet zo stom,' gilt juf Riek.
'Ga maar naar de gang.'
Dan wordt Koen kwaad.
Hij staat op.
'Dat doet pijn, hoor!' roept hij.
'Hou je mond,' zegt juf Riek.
'Jij ook naar de gang.'

Koen loopt eerst naar Els.
Hij geeft haar een hand.
'Kom maar, Els.'

Koen en Els gaan de klas uit.
Het is nu druk op de gang.
Joep en Bart en Fien zijn er ook.
En Daan zit op de grond.
Al heel lang.
Els huilt nog steeds.

‘Wat is er?’ vraagt Joep.
‘Els viel van haar stoel,’ zegt Koen.
‘Toen werd juf kwaad.
En ik ook.
En nu zijn we dus hier.’
‘Stom mens,’ zegt Daan.
Hij steekt zijn tong uit.
‘Was juf Roos er maar weer.’
Els knikt.
‘Ja,’ zegt ze zacht.
‘Dat zou fijn zijn.’

Dan komt meester Jan er aan.
‘Wat is hier aan de hand?’ vraagt hij.
‘We staan op de gang,’ zegt Koen.
Meester Jan lacht.
‘Dat zie ik,’ zegt hij.
‘Maar waaróm?’
‘Voor straf,’ zegt Els.
‘Ik viel van mijn stoel.’
‘Zes voor straf op de gang?’
roept meester Jan.

'Ja,' zegt Daan.
'Maar dat is nog niet eens véél.
Soms staan er hier wel acht.
Juf Riek vindt ons een rotklas.
Dat zegt ze wel tien keer per dag.
Ik zit hier al twee uur.'
Meester Jan denkt na.
'Juist,' zegt hij.
'Ik zal eens met juf Riek praten.'
En dan loopt hij weg.

Koen en Lot gaan naar huis.
'Het is niet leuk,' zegt Lot boos.
'Ik wil niet meer naar school.'
'Ik ook niet,' zegt Koen.
'Juf Riek is stom.
Wat een raar mens.
Was juf Roos er maar weer.'

Dan zijn ze bij het huis van Lot.
'Ga met me mee,' zegt Lot.
'Dan maken we een kaart voor juf Roos.'
'Ja,' zegt Koen.
'Dat is leuk.'
De moeder van Lot doet open.
'Dag Koen, dag Lot,' zegt ze.
Lot geeft mam een kus.
'Kan Koen bij me spelen?' vraagt ze.
Mam lacht.
'Ja hoor,' zegt ze.
'Bel maar snel naar huis, Koen.
Vraag maar of het mag.'

